

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 février 2005

PROPOSITION DE LOI**organisant un recours contre
les arrêts de cour d'assises**(déposée par M. Philippe Monfils)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	11
4. Annexe	14

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 februari 2005

WETSVOORSTEL**tot invoering van de mogelijkheid om
hoger beroep in te stellen tegen
de arresten van het hof van assisen**(ingediend door de heer Philippe Monfils)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	11
4. Bijlage	14

<i>cdH:</i>	<i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V:</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO:</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN:</i>	<i>Front National</i>
<i>MR:</i>	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA:</i>	<i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS:</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit:</i>	<i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>Vlaams Belang:</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD:</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications:

<i>DOC 51 0000/000:</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA:</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV:</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN:</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM:</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT:</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

<i>DOC 51 0000/000:</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA:</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV:</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN:</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM:</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT:</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail: publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

Les décisions du jury d'assises ne sont pas susceptibles d'appel alors que les décisions rendues en matière criminelle par des juges professionnels le sont.

Selon l'auteur, cette différence de traitement ne se justifie pas.

Il propose donc d'organiser un système de réexamen de la décision prise par un jury d'assises. Il envisage notamment l'appel de ces décisions devant une autre cour d'assises qui jugerait à nouveau.

SAMENVATTING

Tegen vonnissen van de assisenjury kan geen hoger beroep worden ingesteld, terwijl dat tegen vonnissen die beroepsmagistraten in criminele zaken hebben gewezen, wél kan.

Volgens de indiener is dat verschil in behandeling niet gerechtvaardigd.

Hij stelt dan ook voor te voorzien in een regeling waarbij de door een assisenjury genomen beslissing opnieuw kan worden bekeken. Daarbij denkt hij met name aan de mogelijkheid om tegen die beslissingen hoger beroep in te stellen bij een ander hof van assisen, dat dan tot een nieuwe berechting zou overgaan.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans le tourbillon des bouleversements sociétaux qui sont, spécialement en ce début de troisième millénaire, le commun de nos démocraties, certains dogmes ont la vie dure. Ainsi en est-il de l'institution du jury populaire.

Si la confiance en la justice est érodée – et c'est un euphémisme –, il est remarquable de constater que la population critique rarement les décisions des jurys d'assises, sauf parfois pour opposer les jurés et les juges professionnels lorsque la majorité nécessaire à la délibération n'est pas atteinte.

Le peuple a décidé et le peuple ne peut se tromper.

Sans entrer dans des polémiques historiques sur la fonction du jury en Angleterre, les conceptions des révolutionnaires français ou l'analyse de Montesquieu, il faut noter que l'idée du jury constitué en matière criminelle est, toujours aujourd'hui, généralement répandue et défendue.

Mais toute autre est la réflexion relative au caractère souverain et définitif des arrêts d'assises.

Est-il vrai que le peuple ne peut pas se tromper? Est-il vrai que le peuple rend sa sentence et que jamais celle-ci ne pourra être révisée en fonction d'un nouvel examen des faits? N'importe quel petit délinquant condamné à deux mois de prison avec sursis peut interjeter appel mais un prévenu condamné en cour d'assises à vingt ans de réclusion ne le peut pas.

Comment justifier, autrement que par une sorte d'adhésion sacramentelle au jury populaire, que des juges professionnels peuvent se tromper mais que les jurés eux, sont infaillibles?

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Meer uitgesproken dan anders, maken onze democratieën, bij het begin van dit derde millennium op allerlei vlakken zeer woelige tijden mee. Daarbij komen een aantal dogma's, die de meeste onder hen aankleefden, zwaar onder vuur te liggen. Dat geldt met name voor de instelling van de volksjury.

In dat verband is het een eufemisme te stellen dat het vertrouwen van de mensen in het gerecht afbrokkelt. Paradoxaal genoeg constateert men echter tegelijkertijd dat de bevolking zelden kritiek uit op de beslissingen van een assisenjury, behalve in bepaalde gevallen waarbij men de gezworenen tegen de beroepsmagistraten wil opzetten, wanneer de vereiste meerderheid om te be-raadslagen en te beslissen, niet werd bereikt.

«Het volk heeft beslist, en het volk kan zich niet vergissen» lijkt de algemeen gangbare mening te zijn.

Het is hier geenszins onze bedoeling te vervallen in de polemische debatten die in het verleden over de functie van de jury in Engeland, over de terzake geldende opvattingen tijdens de Franse Revolutie dan wel over de analyse van Montesquieu werden gevoerd. Toch kunnen we niet om de vaststelling heen dat de idee van de in strafzaken samengestelde jury vandaag nog steeds algemeen gangbaar is en verdedigd wordt.

Over het soevereine en definitieve karakter van de door de hoven van assisen gewezen arresten wordt dan weer heel anders gedacht.

Klopt het wel dat het volk zich niet kan vergissen? Klopt het dat het volk uitspraak doet en dat die uitspraak nooit of te nimmer opnieuw kan worden bekeken in het licht van nieuw feitenonderzoek? Om het even welke «kruimeldief» die tot een lichte gevangenisstraf van twee maanden met uitstel werd veroordeeld, kan tegen dat vonnis hoger beroep instellen, maar een verdachte tegen wie het hof van assisen twintig jaar opsluiting heeft uitgesproken, kan dat niet.

Of beschouwt men de volksjury misschien als een soort heilige koe? Hoe valt het anders te verklaren dat men staande kan houden dat beroepsmagistraten zich wél kunnen vergissen, terwijl juryleden onfeilbaar zouden zijn?

Comment justifier qu'un appel est possible dans le premier cas et pas dans le second?

Le droit international renforce d'ailleurs la nécessité d'une réponse à cette question, puisque le protocole n° 7 à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales prescrit en son article 2.1 que tout condamné a le droit de faire réexaminer sa cause par une juridiction supérieure.

Ce texte est d'ailleurs analogue à celui de l'article 14, § 2, du Pacte international relatif aux droits civils et politiques.

Il convient donc d'organiser un système de réexamen de la décision prise par un jury d'assises.

Dans la conception traditionnelle, l'appel s'effectue auprès d'une juridiction autrement composée, dans une relation de hiérarchie par rapport à la juridiction de première instance.

Si l'on maintient le jury d'assises lors du premier examen de l'affaire, on ne voit guère comment appliquer ce principe de la hiérarchisation.

Certains, en France notamment, ont voulu résoudre la difficulté en créant des tribunaux criminels sans jury avec appel devant une cour d'assises. Le projet fut rapidement abandonné, en raison d'une volonté générale de maintenir le jury en matière criminelle, même en «première instance».

Nous partageons ce sentiment d'autant que l'article 150 de la Constitution prévoit que «le jury est établi en toutes matières criminelles» et que cet article n'est pas soumis à une révision.

La seule possibilité consiste donc à prévoir l'appel de décision du jury d'assises devant une autre cour d'assises. Ce type d'appel, qui n'est donc pas hiérarchique a été appelé en France où une réforme est intervenue, «appel tournant» ou «appel circulaire».

La cour d'assises d'appel ne confirme pas ou n'infirme pas le verdict de la première cour d'assises. Elle juge à nouveau. On peut trouver une similitude dans le renvoi

Hoe valt het te rechtvaardigen dat hoger beroep in het eerste geval wél, in het tweede geval niét mogelijk is?

Ook internationaalrechtelijk rijst overigens nog scherp de noodzaak een antwoord op die vraag te formuleren: zo bepaalt artikel 2.1. van protocol nr. 7 bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden dat «iedereen die door een gerecht is veroordeeld wegens een strafbaar feit, (...) het recht (heeft) zijn schuldigverklaring of veroordeling opnieuw te doen beoordelen door een hoger gerecht».

Die tekst is trouwens dezelfde als die van artikel 14, § 2, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

Het is dus zaak een regeling uit te werken waarbij een door een assisenjury gewezen beslissing opnieuw kan worden bekeken.

Conform de traditionele opvatting terzake, wordt het hoger beroep ingesteld bij een anders samengesteld rechtscollege, dat hiërarchisch hoger staat dan de rechtbank waarbij de zaak in eerste aanleg aanhangig werd gemaakt.

Zo men de volksjury bij het eerste behandeling van de zaak handhaaft, ziet men niet goed in hoe dat principe van een hiërarchisch hoger rechtsniveau hard kan worden gemaakt.

Onder meer in Frankrijk pleitten sommigen ervoor die moeilijkheid weg te werken door de instelling van strafrechtbanken zonder jury, waarbij dan beroep voor een hof van assisen mogelijk zou zijn. Dat project werd echter al snel afgevoerd, omdat zowat iedereen in strafzaken de jury – ook in «eerste aanleg» – wenste te behouden.

Wij delen die mening, en worden daarin gesterkt door artikel 150 van de Grondwet, dat luidt «De jury wordt ingesteld voor alle criminele zaken (...)», waarbij voorts zij aangestipt dat dit artikel niet voor herziening vatbaar werd verklaard.

Om tegen een door een hof van assisen gedane uitspraak in beroep te gaan, rest dus als enige mogelijkheid dat beroep bij een ander hof van assisen in te stellen. Dat soort beroep, waarvoor dus geen hiërarchisch hoger rechtscollege wordt aangezocht, noemt men in Frankrijk, waar men op dat punt een hervorming heeft doorgevoerd, «appel tournant» of «appel circulaire».

Daarbij ligt het niet in de bedoeling dat het in hoger beroep uitspraak doende hof van assisen het door het eerste hof van assisen gewezen vonnis zou bevestigen

à une cour d'assises après cassation. Dès lors, il nous paraît qu'il est inutile de prévoir une motivation du verdict de la première cour d'assises, le procès étant recommencé.

L'appel peut-il être introduit en cas d'acquiescement du prévenu? La France qui a récemment organisé le recours contre un verdict de cour d'assises, n'admet pas l'appel en cas d'acquiescement parce que le principe sur lequel est fondé le système est la «seconde chance» du condamné. Introduire un appel contre un verdict d'acquiescement serait évidemment ruiner le principe qui, en cas de condamnation en appel, se transformerait en «seconde malchance» !

Ce raisonnement nous paraît prendre exclusivement en compte le prévenu et nullement la victime qui peut estimer que des éléments susceptibles de fonder la culpabilité n'ont pas été suffisamment pris en compte.

Par ailleurs, en quoi la vérité judiciaire serait-elle totale, intangible en cas d'acquiescement et relative, sujette à interrogation, donc soumise à appel en cas de condamnation?

Pour l'auteur de la proposition, l'appel n'est pas une «seconde chance». C'est une garantie de meilleure administration de la justice par un nouvel examen et cela, qu'on ait été déclaré coupable ou innocent. Dès lors l'appel du prévenu, du ministère public ou, le cas échéant, des parties civiles, peut s'exercer dans tous les cas. Évidemment suivant la conception traditionnelle, le seul appel du prévenu ne peut aboutir à un alourdissement de la sanction qui lui aurait été infligée (de toute manière l'appel au fond ou l'appel incident par le ministère public est souvent interjeté en même temps que celui du condamné).

L'instauration d'un second degré de juridiction peut être perçue comme un élément de lenteur et de lourdeur.

dan wel vernietigen. Dat hof rechtbank doet de berechting opnieuw over. Iets gelijkaardigs treft men aan in de verwijzing naar een hof van assisen na cassatie. Het lijkt ons dan ook nutteloos te voorzien in een motivering van het vonnis van het eerste hof van assisen, aangezien het geding helemaal wordt overgedaan.

Kan hoger beroep worden ingesteld na vrijspraak van de beklaagde? In Frankrijk, waar men recent in de mogelijkheid heeft voorzien om hoger beroep in te stellen tegen een door het hof van assisen gewezen vonnis, staat men dat beroep niet toe bij een vrijspraak. De hele opzet van de regeling berust immers op het principe van de «tweede kans» die de veroordeelde geboden wordt. Mocht men een mogelijkheid van hoger beroep invoeren bij vrijspraak, dan zou zulks dat principe uiteraard volkomen onderuit halen. Zo het in hoger beroep dan toch tot een veroordeling komt, zou dat principe van de tweede kans immers verworpen tot een «tweede onkans»!

Als men die redenering aanhoudt, komt het ons voor dat men dan uitsluitend de belangen van de beklaagde, en hoegenaamd niet die van het slachtoffer in aanmerking neemt. Dat slachtoffer kan de mening toegedaan zijn dat er elementen voorhanden zijn op basis waarvan men tot schuld zou kunnen concluderen, en die tijdens het geding onvoldoende bod aan zijn gekomen.

Voorts rijst de vraag hoe men staande zou kunnen houden dat de gerechtelijke waarheid absoluut en onaanastbaar zou zijn bij een vrijspraak, terwijl diezelfde waarheid relatief en aanvechtbaar en dus vatbaar voor hoger beroep zou zijn, wanneer een veroordeling is uitgesproken.

Voor de indiener van het wetsvoorstel, is het er bij hoger beroep niet om te doen iemand een «tweede kans» te gunnen. Het hoger beroep garandeert een betere berechting door een nieuw onderzoek, ongeacht of daarbij iemand schuldig dan wel onschuldig werd verklaard. Het door de beklaagde, het openbaar ministerie of in voorkomend geval de burgerlijke partijen ingestelde beroep moet dan ook in alle gevallen mogelijk zijn. Traditioneel gaat men er uiteraard van uit dat alleen het beroep dat de beklaagde instelt, tot een zwaardere straf kan leiden (hoe dan ook wordt het beroep – al dan niet ten gronde – door het openbaar ministerie terzelfder tijd ingesteld als dat van de veroordeelde).

De invoering van een tweede niveau van rechtspraak kan overkomen als een element dat de procedure trager doet verlopen en logger maakt.

Il faut toutefois nuancer. En effet, la Cour de cassation n'étant susceptible d'intervenir qu'au niveau de la cour d'assises d'appel, le formalisme extrême actuellement constaté au niveau de la cour d'assises statuant en premier et en dernier ressort évoluera certainement dans le sens d'une plus grande simplification, l'appel étant possible.

C'est dans ce sens que s'exprimait récemment Henri Angevin, Conseiller honoraire à la Cour de cassation française, dans un article intitulé «Mort d'un dogme» et consacré à la loi française instaurant un second degré de juridiction en matière criminelle. Il écrivait:

«Ce qui semble en outre vraisemblable, c'est que cette instauration (du double degré de juridiction) aura des répercussions sur la procédure générale de la Cour d'assises, dans le sens d'un allègement progressif du formalisme qui la caractérise. Deux facteurs devraient contribuer à cette évolution. D'une part, la Cour de cassation n'ayant plus à intervenir qu'en cas d'appel, la Cour d'assises de première instance ne sera plus soumise à aucun contrôle de légalité, ce qui n'aurait pas manqué de l'inciter à s'affranchir peu à peu des contraintes d'un formalisme dont l'utilité apparaîtra de moins en moins évidente.

D'autre part, la vigilance sourcilleuse avec laquelle la Chambre criminelle veillait au respect de ce formalisme, trouvant une bonne part dans les justifications dont le fait qu'en l'absence d'une instance d'appel, le pourvoi en cassation constituait le seul recours contre les décisions de Cour d'assises, pourrait, faute de cette justification, avoir tendance à se relâcher. Au terme d'une évolution prévisible, la procédure d'assises devrait donc se simplifier et se rapprocher de la procédure correctionnelle».

Le Sénateur Badinter opinait dans le même sens au cours des travaux préparatoires de la loi.

Par ailleurs, afin que le prévenu soit jugé définitivement dans un délai raisonnable, la proposition prévoit que la Cour de cassation fixe le délai endéans lequel la cour d'assises doit se réunir.

Un reproche fondé sur l'augmentation des coûts pourrait aussi être formulé. Nous pensons toutefois qu'un État ne module pas ses responsabilités essentielles uniquement en fonction du coût qu'elles engendrent. Si on

Daarbij moeten immers een aantal nuanceringsen worden aangebracht. Het Hof van Cassatie kan immers alleen optreden op het niveau van het in hoger beroep uitspraak doende hof van assisen. Thans stelt men een extreem doorgedreven formalisme vast op het niveau van het hof van assisen dat in eerste en in laatste aanleg uitspraak doet. Het ligt zeker in de lijn der verwachtingen dat een ander eenvoudiger zal worden, wanneer hoger beroep mogelijk is.

Onlangs nog ontwikkelde Henri Angevin, ere-raadsheer in het Franse Hof van Cassatie, er eenzelfde gedachtegang in een artikel met als titel «Mort d'un dogme», dat gewijd was aan de Franse wet tot instelling van een tweede gerechtelijk niveau in criminele zaken. Daarover schreef de auteur het volgende:

«Ce qui semble en outre vraisemblable, c'est que cette instauration (du double degré de juridiction) aura des répercussions sur la procédure générale de la Cour d'assises, dans le sens d'un allègement progressif du formalisme qui la caractérise. Deux facteurs devraient contribuer à cette évolution. D'une part, la Cour de cassation n'ayant plus à intervenir qu'en cas d'appel, la Cour d'assises de première instance ne sera plus soumise à aucun contrôle de légalité, ce qui n'aurait pas manqué de l'inciter à s'affranchir peu à peu des contraintes d'un formalisme dont l'utilité apparaîtra de moins en moins évidente.

D'autre part, la vigilance sourcilleuse avec laquelle la Chambre criminelle veillait au respect de ce formalisme, trouvant une bonne part dans les justifications dont le fait qu'en l'absence d'une instance d'appel, le pourvoi en cassation constituait le seul recours contre les décisions de Cour d'assises, pourrait, faute de cette justification, avoir tendance à se relâcher. Au terme d'une évolution prévisible, la procédure d'assises devrait donc se simplifier et se rapprocher de la procédure correctionnelle».

Blijkens de parlementaire voorbereiding van de wet, hield ook senator Badinter er in deze gelijkaardige ideeën op na.

Ons wetsvoorstel beoogt tevens een definitieve berechting van de beklaagde binnen een redelijke termijn. Daartoe voorziet het erin dat het Hof van Cassatie de termijn vaststelt waarbinnen het hof van assisen dat uitspraak doet in hoger beroep in vergadering moet bijeenkomen.

Het is niet ondenkbaar dat sommigen ook kritiek zouden uiten op de hogere kosten die een en ander met zich brengt. Wij zijn evenwel de mening toegedaan dat een Staat de essentiële verantwoordelijkheden die hij moet

est d'accord de considérer que, dans tous les cas, un double degré de juridiction s'impose, non seulement en ce qui concerne les garanties données au justiciable mais aussi à l'égard des textes internationaux, il convient d'organiser ce recours.

Par ailleurs, il ne faut pas se focaliser sur quelques procès d'assises qui se sont tenus pendant des mois. Dans la grande majorité des cas, les audiences ne dépassent pas quelques jours, voire une semaine. De plus les arrêts de la cour d'assises ne sont pas très nombreux (74 arrêts en 2003, ce qui représente une faible augmentation par rapport à 2000 et 2001 – 66 arrêts).

Enfin, la cour d'assises d'appel ne sera pas saisie dans tous les cas (l'exemple français démontre que seuls 25% des arrêts d'assises font l'objet d'un recours en appel). Cela ne constituera donc pas une charge inacceptable pour les finances publiques.

opnemen, niet louter en alleen behoort af te stemmen op de kosten die daaruit voortvloeien. Zo men het erover eens is dat in alle gevallen een dubbel gerechtelijk niveau noodzakelijk is, waarbij het niet alleen zaak is de rechthebbende een meer sluitende waarborg te bieden, maar ook rekening te houden met de internationaal-rechtelijke teksten terzake, dan moet die beroeps-mogelijkheid er komen.

Voorts mag men zich niet blind staren op enkele assisenprocessen die maandenlang hebben aangesleept. In het overgrote deel van de gevallen, worden de terechtzittingen binnen enkele dagen, of hooguit een week afgerond. Daar komt nog bij dat de door het hof van assisen gewezen arresten niet zeer talrijk zijn (74 arresten in 2003, wat neerkomt op een geringe stijging ten opzichte van de arresten die in 2000 en in 2001 (66) werden gewezen).

Ten slotte zij erop geattendeerd dat het hof van assisen uitspraak doend in hoger beroep niet in alle gevallen zal worden aangezocht (uit het Franse voorbeeld blijkt dat amper tegen 25% van de uitspraken van het hof van assisen hoger beroep wordt ingesteld). Voor de overheidsfinanciën zal dat zeker geen onoverkomelijke bijkomende last opleveren.

COMMENTAIRES DES ARTICLES

Art. 2

Contrairement à la situation actuelle où il n'existe qu'un seul degré de juridiction, les arrêts d'assises rendus en appel peuvent être attaqués devant la Cour de cassation.

Art. 3

L'article 350 prescrivant que «la déclaration du jury ne pourra jamais être soumise à aucun recours», il convient de supprimer cette disposition puisque désormais il y a appel.

Art. 4

L'article 352 actuel organise un système de renvoi à un nouveau jury si les juges estiment unanimement que les jurés se sont trompés au fond. Puisqu'il y a possibilité d'appel, cette disposition peut être supprimée.

Art. 5

L'article 360 prescrivant que l'acquiescement d'un accusé empêche de le poursuivre ultérieurement en qualifiant différemment les faits, doit être complété compte tenu du nouveau système d'appel.

Art. 6 et 7

Ces articles adaptent deux dispositions du Code d'instruction criminelle au nouveau système.

Art. 8

Cet article fixe le principe de la cour d'assises d'appel et détermine les parties à qui il appartient la faculté de faire appel. On notera que le ministère public peut faire appel en cas d'acquiescement.

Il apporte en outre diverses précisions, règle les questions relatives aux intérêts civils et fixe les modalités de l'appel.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELLEN

Artikel 2

In tegenstelling tot de huidige situatie, waarin slechts één aanleg bestaat, kunnen alleen de in beroep gewezen assisenarresten voor het Hof van Cassatie worden bestreden.

Art. 3

Artikel 350 bepaalt dat «Tegen de verklaring van de jury (...) in geen geval enig rechtsmiddel [kan] worden ingesteld.». Die bepaling moet worden geschrapt aangezien er voortaan een beroepsmogelijkheid bestaat.

Art. 4

Het huidige artikel 352 organiseert een systeem van verwijzing naar een nieuwe jury indien de rechters eenparig overtuigd zijn dat de gezworenen zich in de zaak zelf hebben vergist. Die bepaling mag worden geschrapt aangezien voortaan een beroepsmogelijkheid bestaat.

Art. 5

Artikel 360 bepaalt dat de vrijspraak van een beschuldigde verhindert hem naderhand te vervolgen door de feiten anders te omschrijven. Dat artikel moet worden aangevuld rekening houdend met de nieuwe beroepsregeling.

Art. 6 en 7

Die artikelen passen twee bepalingen van het Wetboek van strafvordering aan de nieuwe regeling aan.

Art. 8

Dit artikel bepaalt het principe van het hof van assisen uitspraak doend in hoger beroep en bepaalt welke partijen kunnen appelleren. Er zij op gewezen dat het openbaar ministerie hoger beroep kan instellen in geval van vrijspraak.

Dit artikel brengt voorts diverse preciseringen aan, biedt een antwoord op de vragen in verband met de burgerlijke belangen en stelt de nadere regels van het hoger beroep vast.

Enfin, la procédure en appel est analogue à celle suivie actuellement par la cour d'assises. Dans le Code d'instruction criminelle sont donc d'application pour les cours d'assises d'appel les articles 241 à 245, 267 à 283, 291 à 309, 310 à 356 (sauf les articles 350 et 352 modifiés ci-dessus), 357 à 380 (sauf les articles 360, 370, 373 modifiés ci-dessus), 408 à 412, 428 à 442.

Philippe MONFILS (MR)

Ten slotte stemt die beroepsprocedure overeen met die welke thans door het hof van assisen wordt gevolgd. De volgende artikelen van het Wetboek van strafverdring zijn van toepassing op de in hoger beroep uitspraak doende hoven van assisen: de artikelen 241 tot 245, 267 tot 283, 291 tot 309, 310 tot 356 (behalve de artikelen 350 en 352, die worden gewijzigd door de bovenstaande artikelen 3 en 4), 357 tot 380 (behalve de artikelen 360, 370 en 373, die worden gewijzigd door de bovenstaande artikelen 5, 6 en 7), 408 tot 412 en 428 tot 442.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée par l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 262 du Code d'instruction criminelle, le mot «d'appel» est inséré entre les mots «assises» et «ne pourront».

Art. 3

L'article 350 du même Code est abrogé.

Art. 4

L'article 352 du même Code est abrogé.

Art. 5

L'article 360 du même Code est complété comme suit:

«nonobstant le recours en appel et le pourvoi en cassation.»

Art. 6

L'article 370, alinéa 2, du même Code, est remplacé par l'alinéa suivant:

«Néanmoins, s'il y a eu condamnation, cette restitution ne sera faite qu'en justifiant, par le propriétaire, que le condamné a laissé passer les délais d'appel en cour d'assises ou de pourvoi en cassation ou, s'il s'est pourvu, que l'affaire est définitivement terminée.»

Art. 7

Dans l'article 373, alinéa 1er, du même Code, les mots «son arrêt lui» sont remplacés par les mots «l'arrêt d'assises d'appel».

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 262 van het Wetboek van strafvordering worden de woorden «hof van assisen» vervangen door de woorden «hof van assisen uitspraak doend in hoger beroep».

Art. 3

Artikel 350 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 4

Artikel 352 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 5

Artikel 360 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld als volgt:

«en niettegenstaande hoger beroep en cassatieberoep.»

Art. 6

Artikel 370, tweede lid, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«In geval van veroordeling evenwel geschiedt die teruggave slechts indien de eigenaar bewijst dat de veroordeelde de termijnen voor beroep bij het hof van assisen of voor beroep in cassatie heeft laten verstrijken of, heeft hij zich wel voorzien, dat de zaak definitief afgedaan is.»

Art. 7

In artikel 373, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden «het arrest vóór hem» vervangen door de woorden «het in hoger beroep gewezen arrest van assisen».

Art. 8

Le Chapitre V, du titre II, du même Code, est remplacé comme suit:

«Chapitre V: De l'appel des décisions des Cours d'assises

Section 1: Dispositions générales

Art. 381. – Les arrêts rendus par la cour d'assises en premier ressort peuvent faire l'objet d'un appel dans les conditions prévues par le présent chapitre.

Cet appel est porté devant une autre cour d'assises désignée par la Cour de cassation. Cette cour d'assise procède au réexamen de l'affaire selon les modalités et dans les conditions prévues par les chapitres II à IV du présent titre.

Art. 382. – La faculté d'appeler appartient:

- 1° a l'accusé;
- 2° au ministère public, même en cas d'arrêt d'acquiescement;
- 3° a la personne civilement responsable, quant à ses intérêts civils;
- 4° a la partie civile, quant à ses intérêts civils;

Art. 383. – La cour d'assises statuant en appel sur l'action publique ne peut, sur le seul appel de l'accusé, aggraver le sort de ce dernier.

Art. 384. – Le sursis à l'exécution de l'arrêt visé à l'article 203 § 3 n'est pas applicable, sans préjudice de l'application de l'article 358.

Art. 385. – Lorsque la cour d'assises n'est pas saisie de l'appel formé contre le jugement rendu sur l'action publique, l'appel formé par une partie contre le seul jugement rendu sur l'action civile est porté devant la cour d'appel. Les articles 391 et 392 ne sont pas applicables.

Art. 386. – Pendant les délais d'appel et durant l'instance d'appel, il est sursis à l'exécution de l'arrêt sur l'action civile, sous réserve des dispositions de l'article 252.

Art. 8

Hoofdstuk V, van titel II van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Hoofdstuk V: Hoger beroep tegen de beslissingen van de hoven van assisen

Afdeling 1: Algemene bepalingen

Art. 381.— Tegen de in eerste aanleg gewezen arresten van het hof van assisen kan beroep worden ingesteld overeenkomstig de in dit hoofdstuk bepaalde voorwaarden.

Dat beroep wordt ingesteld bij een ander hof van assisen, dat wordt aangewezen door het Hof van Cassatie. Dat hof van assisen onderzoekt de zaak opnieuw volgens de nadere regels en voorwaarden bepaald in de hoofdstukken II tot IV van deze titel.

Art. 382.— Het recht om hoger beroep in te stellen behoort:

- 1° aan de beschuldigde;
- 2° aan het openbaar ministerie, zelfs in geval van vrijpraak;
- 3° aan de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, wat zijn burgerlijke belangen betreft;
- 4° aan de burgerlijke partij, wat haar burgerlijke belangen betreft.

Art. 383.— Het hof van assisen dat in hoger beroep uitspraak doet over de strafvordering mag, zelfs indien enkel door de beschuldigde hoger beroep werd ingesteld, de straf van die laatste niet verzwaren.

Art. 384.— Het uitstel van de tenuitvoerlegging van het arrest bedoeld in artikel 203, § 3 is niet van toepassing, onverminderd de toepassing van artikel 358.

Art. 385.— Als het beroep tegen het vonnis over de strafvordering niet aanhangig wordt gemaakt bij het hof van assisen, wordt het beroep dat door een partij wordt ingesteld tegen het vonnis over de burgerlijke rechtsvordering ingediend bij het hof van beroep. De artikelen 391 en 392 zijn niet van toepassing.

Art. 386.— Tijdens de termijnen van hoger beroep en in de loop van het hoger beroep wordt de tenuitvoerlegging van het arrest over de burgerlijke rechtsvordering opgeschort, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 252.

Section 2: Délais et formes de l'appel

Art. 387. – L'appel est interjeté dans le délai de dix jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Art. 388. – En cas d'appel d'une partie, pendant les délais ci-dessus, les autres parties ont un délai supplémentaire de cinq jours pour interjeter appel.

Art. 389. – L'accusé peut se désister de son appel jusqu'à son interrogatoire par le président prévu par l'article 293.

Ce désistement rend caducs les appels incidents formés par le ministère public ou les autres parties.

Le désistement d'appel est constaté par ordonnance du président de la Cour de cassation lorsque celle-ci est saisie en application de l'article 381 ou par ordonnance du président de la cour d'assises.

Art. 390. – La déclaration d'appel est faite au greffe de la cour d'assises qui a rendu la décision attaquée. Elle est signée par le greffier et par l'appelant lui-même ou son avocat.

Section 3: Désignation de la cour d'assises statuant en appel

Art. 391. – Dès que l'appel a été enregistré, le ministère public adresse sans délai au greffe de la Cour de cassation, avec ses observations éventuelles, la décision attaquée et, le cas échéant, le dossier de la procédure.

Dans le mois qui suit la réception de l'appel, la Cour de cassation, après avoir recueilli les observations écrites du ministère public et des parties ou de leurs avocats, désigne la cour d'assises chargée de statuer en appel et le délai dans lequel celle-ci doit se réunir.

Art. 392. – Si la Cour de cassation constate que l'appel n'a pas été formé dans les délais prévus par la loi ou porte sur un arrêt qui n'est pas susceptible d'appel, elle dit n'y avoir pas lieu à désignation d'une cour d'assises chargée de statuer en appel.

6 décembre 2004

Philippe MONFILS (MR)

Afdeling 2: Termijn en vormen van het hoger beroep

Art. 387.– Het hoger beroep wordt ingesteld binnen een termijn van tien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

Art. 388.– Ingeval een partij tijdens de voormelde termijn hoger beroep instelt, beschikken de andere partijen over een bijkomende termijn van vijf dagen om in hoger beroep te komen.

Art. 398.– De beschuldigde kan afstand doen van het hoger beroep tot op het ogenblik van het in artikel 293 bedoelde verhoor door de voorzitter.

Door die afstand vervallen de incidentele beroepen van het openbaar ministerie of van de andere partijen.

De afstand van hoger beroep wordt vastgesteld bij beschikking van de voorzitter van het Hof van Cassatie als de zaak met toepassing van artikel 381 bij dat Hof aanhangig is gemaakt, of bij beschikking van de voorzitter van het hof van assisen.

Art. 390.– De verklaring van hoger beroep wordt gedaan ter griffie van het hof van assisen dat de bestreden beslissing heeft gewezen. Ze wordt ondertekend door de griffier en door de appellant of zijn advocaat.

Afdeling 3: Aanwijzing van het hof van assisen dat uitspraak doet in hoger beroep

Art. 391.– Van zodra het hoger beroep werd geregistreerd, zendt het openbaar ministerie de bestreden beslissing, met zijn eventuele opmerkingen, en in voorkomend geval het procesdossier onverwijld aan de griffie van het Hof van Cassatie.

Binnen een maand volgend op de ontvangst van het hoger beroep wijst het Hof van Cassatie, na kennis te hebben genomen van de schriftelijke opmerkingen van het openbaar ministerie en van de partijen of hun advocaten, het hof van assisen aan dat ermee wordt belast uitspraak te doen in hoger beroep en bepaalt het de termijn waarbinnen dat hof van assisen moet bijeenkomen.

Art. 392.– Als het Hof van Cassatie vaststelt dat het hoger beroep niet binnen de door de wet bepaalde termijnen is ingesteld of dat het betrekking heeft op een arrest waartegen geen hoger beroep kan worden ingesteld, geeft het aan dat er geen grond is om een hof van assisen aan te wijzen dat ermee wordt belast uitspraak te doen in hoger beroep.

6 december 2004

TEXTE DE BASE

Code d'instruction criminelle

Art. 262

Les arrêts de la cour d'assises ne pourront être attaqués que par la voie de la cassation et dans les formes déterminées par la loi.

Art. 350

La déclaration du jury ne pourra jamais être soumise à aucun recours.

Art. 352

Si, hors le cas prévu par l'article 118 de la loi du 18 juin 1869 sur l'organisation judiciaire, les juges sont unanimement convaincus que les jurés, tout en observant les formes, se sont trompés au fond, la cour déclarera qu'il est sursis au jugement, et renverra l'affaire à la session suivante, pour être soumise à un nouveau jury, dont ne pourra faire partie aucun des premiers jurés.

Nul n'aura le droit de provoquer cette mesure, la cour ne pourra l'ordonner que d'office, et immédiatement après que la déclaration du jury aura été prononcée publiquement, et dans le cas où l'accusé aura été convaincu, jamais lorsqu'il n'aura pas été déclaré coupable.

La cour sera tenue de prononcer immédiatement après la déclaration du second jury, même quand elle serait conforme à la première.

Art. 360

L'accusé acquitté par une cour d'assises ne pourra plus être poursuivi pour les mêmes faits, quelle que soit la qualification juridique attribuée à ceux-ci.

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

Code d'instruction criminelle

Art. 262

Les arrêts de la cour d'assises **d'appel** ne pourront être attaqués que par la voie de la cassation et dans les formes déterminées par la loi.

[...]

[...]

Art. 360

L'accusé acquitté par une cour d'assises ne pourra plus être poursuivi pour les mêmes faits, quelle que soit la qualification juridique attribuée à ceux-ci **nonobstant le recours en appel et le pourvoi en Cassation.**

BASISTEKST

Wetboek van strafvordering

Art. 262

De arresten van het hof van assisen kunnen slechts worden bestreden door het rechtsmiddel van cassatie en in de vorm bij de wet bepaald.

Art. 350

Tegen de verklaring van de jury kan in geen geval enig rechtsmiddel worden ingesteld.

Art. 352

Indien de rechters, buiten het geval van artikel 118 van de wet van 18 juni 1869 op de rechterlijke organisatie, eenparig overtuigd zijn dat de gezworenen, al hebben zij de vormen in acht genomen, zich in de zaak zelf hebben vergist, verklaart het hof dat het vonnis uitgesteld wordt en het verwijst de zaak naar de volgende zitting, om te worden onderworpen aan een nieuwe jury, waarvan geen van de eerste gezworenen deel mag uitmaken.

Niemand heeft het recht die maatregel uit te lokken; het hof kan hem slechts ambtshalve gelasten en wel dadelijk nadat de verklaring van de jury in het openbaar is afgelegd, maar alleen ingeval de beschuldigde schuldig is bevonden, nooit wanneer hij niet-schuldig verklaard is.

Het hof zal dadelijk na de verklaring van de tweede jury uitspraak doen, zelfs wanneer deze verklaring met de eerste mocht overeenstemmen.

Art. 360

De beschuldigde die door een hof van assisen is vrijgesproken kan niet meer worden vervolgd wegens dezelfde feiten, ongeacht de juridische omschrijving daarvan.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Wetboek van strafvordering

Art. 262

De arresten van het hof van assisen ***uitspraak doend in hoger beroep*** kunnen slechts worden bestreden door het rechtsmiddel van cassatie en in de vorm bij de wet bepaald.

[...]

[...]

Art. 360

De beschuldigde die door een hof van assisen is vrijgesproken kan niet meer worden vervolgd wegens dezelfde feiten, ongeacht de juridische omschrijving daarvan ***en niettegenstaande hoger beroep en cassatieberoep***.

Art. 370

La cour ordonnera que les effets pris seront restitués au propriétaire.

Néanmoins, s'il y a eu condamnation, cette restitution ne sera faite qu'en justifiant, par le propriétaire, que le condamné a laissé passer les délais sans se pourvoir en cassation, ou, s'il s'est pourvu, que l'affaire est définitivement terminée.

Art. 373

Le condamné aura quinze jours francs après celui où son arrêt lui aura été prononcé pour déclarer au greffe qu'il se pourvoit en cassation.

Le procureur général pourra, dans le même délai, déclarer au greffe qu'il demande la cassation de l'arrêt.

La partie civile aura aussi le même délai; mais elle ne pourra se pourvoir que quant aux dispositions relatives à ses intérêts civils.

Pendant ces quinze jours et, s'il y a eu recours en cassation, jusqu'à la réception de l'arrêt de la Cour de cassation, il sera sursis à l'exécution de l'arrêt de la cour.

CHAPITRE V

De la procédure par défaut et de l'opposition

Section première

Du jury

Art. 381

Lorsqu'à la date fixée pour l'ouverture des débats, l'accusé qui n'est pas en état de détention ne se présente pas, le président de la cour d'assises rend sur le champ une ordonnance portant que cet accusé sera jugé par défaut.

Il sera ensuite procédé comme indiqué au chapitre IV du présent titre.

Art. 370

La cour ordonnera que les effets pris seront restitués au propriétaire.

Néanmoins, s'il y a eu condamnation, cette restitution ne sera faite qu'en justifiant, par le propriétaire, que le condamné a laissé passer les délais d'appel en cour d'assises ou de pourvoi en cassation ou, s'il s'est pourvu, que l'affaire est définitivement terminée.

Art. 373

Le condamné aura quinze jours francs après celui où ***l'arrêt d'assises d'appel*** aura été prononcé pour déclarer au greffe qu'il se pourvoit en cassation.

Le procureur général pourra, dans le même délai, déclarer au greffe qu'il demande la cassation de l'arrêt.

La partie civile aura aussi le même délai; mais elle ne pourra se pourvoir que quant aux dispositions relatives à ses intérêts civils.

Pendant ces quinze jours et, s'il y a eu recours en cassation, jusqu'à la réception de l'arrêt de la Cour de cassation, il sera sursis à l'exécution de l'arrêt de la cour.

CHAPITRE V

De l'appel des décisions des Cours d'assises

Section 1

Dispositions générales

Art. 381

Les arrêts rendus par la cour d'assises en premier ressort peuvent faire l'objet d'un appel dans les conditions prévues par le présent chapitre.

Cet appel est porté devant une autre cour d'assises désignée par la Cour de cassation. Cette Cour d'assise procède au réexamen de l'affaire selon les modalités et dans les conditions prévues par les chapitres II à IV du présent titre.

Art. 370

Het hof beveelt dat de in beslag genomen voorwerpen aan de eigenaar zullen worden teruggegeven.

In geval van veroordeling evenwel geschiedt die teruggave slechts indien de eigenaar bewijst dat de veroordeelde de termijn heeft laten verstrijken zonder zich in cassatie te voorzien of, heeft hij zich wel voorzien, dat de zaak definitief afgedaan is.

Art. 373

De veroordeelde heeft vijftien vrije dagen na de dag waarop het arrest vóór hem is uitgesproken, om ter griffie te verklaren dat hij een eis tot cassatie instelt.

De procureur-generaal kan binnen dezelfde termijn ter griffie verklaren dat hij zich in cassatie voorziet tegen het arrest.

De burgerlijke partij beschikt ook over dezelfde termijn; maar zij kan de eis tot cassatie slechts instellen ten opzichte van de beschikkingen betreffende haar burgerlijke belangen.

De tenuitvoerlegging van het arrest van het hof is geschorst gedurende die vijftien dagen en, indien er een voorziening in cassatie is ingesteld, tot de ontvangst van het arrest van het Hof van Cassatie.

HOOFDSTUK V

Verstekprocedure en verzet

Eerste afdeling

De jury

Art. 381

Wanneer de beschuldigde, die zich niet in hechtenis bevindt, zich niet aanmeldt op de voor de opening van de debatten vastgestelde datum, geeft de voorzitter van het hof van assisen terstond een beschikking houdende dat die beschuldigde bij verstek zal worden berecht.

Vervolgens zal te werk worden gegaan zoals bepaald in hoofdstuk VI van deze titel.

Art. 370

Het hof beveelt dat de in beslag genomen voorwerpen aan de eigenaar zullen worden teruggegeven.

In geval van veroordeling evenwel geschiedt die teruggave slechts indien de eigenaar bewijst dat de veroordeelde de termijnen voor beroep bij het hof van assisen of voor beroep in cassatie heeft laten verstrijken of, heeft hij zich wel voorzien, dat de zaak definitief afgedaan is.

Art. 373

De veroordeelde heeft vijftien vrije dagen na de dag waarop **het in hoger beroep gewezen arrest van assisen** is uitgesproken, om ter griffie te verklaren dat hij een eis tot cassatie instelt.

De procureur-generaal kan binnen dezelfde termijn ter griffie verklaren dat hij zich in cassatie voorziet tegen het arrest.

De burgerlijke partij beschikt ook over dezelfde termijn; maar zij kan de eis tot cassatie slechts instellen ten opzichte van de beschikkingen betreffende haar burgerlijke belangen.

De tenuitvoerlegging van het arrest van het hof is geschorst gedurende die vijftien dagen en, indien er een voorziening in cassatie is ingesteld, tot de ontvangst van het arrest van het Hof van Cassatie.

HOOFDSTUK V

Hoger beroep tegen de beslissingen van de hoven van assisen

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Art. 381

Tegen de in eerste aanleg gewezen arresten van het hof van assisen kan beroep worden ingesteld overeenkomstig de in dit hoofdstuk bepaalde voorwaarden.

Dat beroep wordt ingesteld bij een ander hof van assisen, dat wordt aangewezen door het Hof van Cassatie. Dat hof van assisen onderzoekt de zaak opnieuw volgens de nadere regels en voorwaarden bepaald in de hoofdstukken II tot IV van deze titel.

Art. 382

Les arrêts de la cour d'assises portant condamnation de l'accusé par défaut seront signifiés à celui-ci.

Le condamné par défaut pourra faire opposition selon les modalités prévues à l'article 187.

Art. 383

L'opposition sera signifiée au procureur général et aux parties contre lesquelles elle est dirigée.

Art. 384

L'affaire est fixée dans les formes ordinaires à une prochaine session de la cour d'assises.

Art. 385

La cour d'assises, siégeant sans l'assistance du jury, statue sur la recevabilité de l'opposition. Si l'opposant ou l'avocat qui le représente ne comparaît pas, l'opposition sera déclarée non avenue.

Si l'opposition est reçue, la condamnation est déclarée non avenue et l'affaire est jugée conformément aux dispositions du chapitre IV du présent titre.

Art. 386

[...]

Art. 382

La faculté d'appeler appartient:

1° a l'accusé;

2° au ministère public, même en cas d'arrêt d'acquiescement;

3° a la personne civilement responsable, quant à ses intérêts civils;

4° a la partie civile, quant à ses intérêts civils;

Art. 383

La cour d'assises statuant en appel sur l'action publique ne peut, sur le seul appel de l'accusé, aggraver le sort de ce dernier.

Art. 384

Le sursis à l'exécution de l'arrêt visé à l'article 203 § 3 n'est pas applicable, sans préjudice de l'application de l'article 358.

Art. 385

Lorsque la cour d'assises n'est pas saisie de l'appel formé contre le jugement rendu sur l'action publique, l'appel formé par une partie contre le seul jugement rendu sur l'action civile est porté devant la cour d'appel. Les articles 391 et 392 ne sont pas applicables.

Art. 386

Pendant les délais d'appel et durant l'instance d'appel, il est sursis à l'exécution de l'arrêt sur l'action civile, sous réserve des dispositions de l'article 252.

Art. 382

De arresten van het hof van assisen houdende veroordeling bij verstek van de beschuldigde worden aan deze laatste betekend.

De bij verstek veroordeelde kan in verzet komen op de wijze bepaald in artikel 187.

Art. 383

Het verzet wordt betekend aan de procureur-generaal en aan de partijen tegen wie het gericht is.

Art. 384

Er wordt volgens de gewone vormvoorschriften een rechtsdag bepaald op een volgende zitting van het hof van assisen.

Art. 385

Het hof van assisen, dat zitting houdt zonder bijstand van de jury, doet uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzet. Indien de eiser in verzet of de advocaat die hem vertegenwoordigt niet verschijnt, wordt het verzet ongedaan verklaard.

Zo het verzet ontvankelijk wordt verklaard, wordt de veroordeling nietig verklaard en wordt de zaak berecht overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel.

Art. 386

[...]

Art. 382

Het recht om hoger beroep in te stellen behoort:

1° aan de beschuldigde;

2° aan het openbaar ministerie, zelfs in geval van vrijspraak;

3° aan de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, wat zijn burgerlijke belangen betreft;

4° aan de burgerlijke partij, wat haar burgerlijke belangen betreft.

Art. 383

Het hof van assisen dat in hoger beroep uitspraak doet over de strafvordering mag, zelfs indien enkel door de beschuldigde hoger beroep werd ingesteld, de straf van die laatste niet verzwaren.

Art. 384

Het uitstel van de tenuitvoerlegging van het arrest bedoeld in artikel 203, § 3 is niet van toepassing, onverminderd de toepassing van artikel 358.

Art. 385

Als het beroep tegen het vonnis over de strafvordering niet aanhangig wordt gemaakt bij het hof van assisen, wordt het beroep dat door een partij wordt ingesteld tegen het vonnis over de burgerlijke rechtsvordering ingediend bij het hof van beroep. De artikelen 391 en 392 zijn niet van toepassing.

Art. 386

Tijdens de termijnen van hoger beroep en in de loop van het hoger beroep wordt de tenuitvoerlegging van het arrest over de burgerlijke rechtsvordering opgeschort, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 252.

Section 2

Délais et formes de l'appel

Art. 387 – 388

[...]

Art. 387

L'appel est interjeté dans le délai de dix jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Art. 388

En cas d'appel d'une partie, pendant les délais ci-dessus, les autres parties ont un délai supplémentaire de cinq jours pour interjeter appel .

Art. 389 - 392

[...]

Art. 389

L'accusé peut se désister de son appel jusqu'à son interrogatoire par le président prévu par l'article 293.

Ce désistement rend caducs les appels incidents formés par le ministère public ou les autres parties.

Le désistement d'appel est constaté par ordonnance du président de la Cour de cassation lorsque celle-ci est saisie en application de l'article 381 ou par ordonnance du président de la cour d'assises.

Art. 390.

La déclaration d'appel est faite au greffe de la cour d'assises qui a rendu la décision attaquée. Elle est signée par le greffier et par l'appelant lui-même ou son avocat.

Afdeling 2**Termijn en vormen van het hoger beroep**

Art. 387 - 388

[...]

Art. 387

Het hoger beroep wordt ingesteld binnen een termijn van tien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

Art. 388

Ingeval een partij tijdens de voormelde termijn hoger beroep instelt, beschikken de andere partijen over een bijkomende termijn van vijf dagen om in hoger beroep te komen.

Art. 389 - 392

[...]

Art. 389

De beschuldigde kan afstand doen van het hoger beroep tot op het ogenblik van het in artikel 293 bedoelde verhoor door de voorzitter.

Door die afstand vervallen de incidentele beroepen van het openbaar ministerie of van de andere partijen.

De afstand van hoger beroep wordt vastgesteld bij beschikking van de voorzitter van het Hof van Cassatie als de zaak met toepassing van artikel 381 bij dat Hof aanhangig is gemaakt, of bij beschikking van de voorzitter van het hof van assisen.

Art. 390

De verklaring van hoger beroep wordt gedaan ter griffie van het hof van assisen dat de bestreden beslissing heeft gewezen. Ze wordt ondertekend door de griffier en door de appellant of zijn advocaat.

Section 3***Désignation de la Cour d'assises statuant en appel***

Art. 391

Dès que l'appel a été enregistré, le ministère public adresse sans délai au greffe de la Cour de cassation, avec ses observations éventuelles, la décision attaquée et, le cas échéant, le dossier de la procédure.

Dans le mois qui suit la réception de l'appel, la Cour de Cassation, après avoir recueilli les observations écrites du ministère public et des parties ou de leurs avocats, désigne la cour d'assises chargée de statuer en appel et le délai dans lequel celle-ci doit se réunir.

Art. 392

Si la Cour de cassation constate que l'appel n'a pas été formé dans les délais prévus par la loi ou porte sur un arrêt qui n'est pas susceptible d'appel, elle dit n'y avoir pas lieu à désignation d'une cour d'assises chargée de statuer en appel.

Afdeling 3***Aanwijzing van het hof van assisen dat uitspraak doet in hoger beroep***

Art. 391

Van zodra het hoger beroep werd geregistreerd, zendt het openbaar ministerie de bestreden beslissing, met zijn eventuele opmerkingen, en in voorkomend geval het procesdossier onverwijld aan de griffie van het Hof van Cassatie.

Binnen een maand volgend op de ontvangst van het hoger beroep wijst het Hof van Cassatie, na kennis te hebben genomen van de schriftelijke opmerkingen van het openbaar ministerie en van de partijen of hun advocaten, het hof van assisen aan dat ermee wordt belast uitspraak te doen in hoger beroep en bepaalt het de termijn waarbinnen dat hof van assisen moet bijeenkomen.

Art. 392

Als het Hof van Cassatie vaststelt dat het hoger beroep niet binnen de door de wet bepaalde termijnen is ingesteld of dat het betrekking heeft op een arrest waartegen geen hoger beroep kan worden ingesteld, geeft het aan dat er geen grond is om een hof van assisen aan te wijzen dat ermee wordt belast uitspraak te doen in hoger beroep.